

4. Дороніна О. А. Трансформація підходів до мотивування персоналу в умовах новітньої управлінської парадигми. *Менеджмент та підприємництво: тренди розвитку*. 2018. Вип. 3. С. 23–32.
5. Галузеві угоди регулювання соціально-трудових відносин в АПК. *Вебсторінка Професійної спілки працівників АПК України*. URL: <http://profapk.org.ua/cms/legislature/agreement/industry>

Левицький В. – к. е. н., доц.
Волинський національний
університет імені Лесі Українки
м. Луцьк, Україна

Стратегічний механізм управління адаптацією промислового підприємства в неоіндустріальній економіці

Кризова ситуація, що стала характерною нормою діяльності для багатьох вітчизняних промислових підприємств останніми роками, привела до усвідомлення необхідності зміни методів управління, цільової орієнтації підприємств, а також аналізу впливу факторів зовнішнього та внутрішнього середовища й розробки механізму для його адаптації до даних процесів.

Досягнення поставлених цілей в умовах неоіндустріальної економіки можливе лише на наявності використання сучасних принципів й методів адаптивного управління промисловими підприємствами. Більшість вітчизняних підприємств, що мали у розпорядженні налагоджену систему виробничо-господарської діяльності виявилися нездатні адекватно й усвідомлено реагувати на умови зовнішнього середовища, що постійно змінюються, в силу нерозвиненості ринкових інструментів гнучкого, адаптивного управління. Проблема адаптації підприємств до змін зовнішнього середовища набула нових рис, коли досягнутий підприємством статичний стан стає тимчасовим явищем через істотне збільшення рівня мінливості й впливу невизначеності та використання нових інноваційних технологій [1, 83].

Недостатньо чітке уявлення про внутрішні механізми розвитку даних процесів й відсутність стійких закономірностей у функціонуванні економіки країни, роблять проблематичним застосування старого багажу знань для побудови адекватних моделей й отримання з їх допомогою надійних прогнозних розрахунків. В зв'язку з цим роль адаптивного управління підприємствами й масштаби його практичного застосування неоіндустріальній економіці значно зростають [2, 182].

У сьогоdnішніх реаліях стратегія поведінки підприємств в умовах самоорганізації рівноважного стану та переходу до нового рівноважного стану значно змінюється та реалізується завдяки формування стратегічного механізму управління адаптацією підприємства. Адаптаційна діяльність стає неможливою без організаційних й технологічних інновацій, а перехід до нової рівноваги вимагає пристосування до зовнішнього середовища, що змінюється.

На нашу думку, стратегічний механізм адаптаційного управління підприємства в неоіндустріальній економіці включатиме взаємозв'язані та паралельно реалізовані процеси, спільна дія яких прискорює його стратегічний й тактичний розвиток із урахуванням сучасних інновацій, тому у даний механізм ми пропонуємо включити:

– стратегічні елементи адаптивності виробничої системи підприємства яка здатна реагувати на:

а) зміну параметрів початкової сировини і матеріалів;

б) зміну виду (конструкторсько-технологічних характеристик) продукції та обсягів виробництва;

в) зміну окремих технологій або устаткування у рамках технологічного процесу.

– стратегічні елементи адаптивності системи управління, у складі якої окремо виділяється:

а) гнучкість та ефективність структури управління;

- б) гнучкість стратегічного планування;
- в) швидкість ухвалення рішень та їх виконання.
- стратегічні елементи адаптивності фінансів підприємства;
- стратегічні елементи адаптивності матеріального забезпечення й збутової політики;
- стратегічні елементи інноваційної гнучкості;
- стратегічні елементи адаптивної системи інформаційного забезпечення.

Виділення складових функціональних елементів у стратегічному механізмі управління адаптації підприємства в неоіндустріальній економіці є зручним з точки зору практичної роботи в області підвищення гнучкості підприємства до змін, оскільки відповідає існуючим на практиці процесам, що характеризують підприємство як комплексну систему [3, 281].

Саме це дає основу стверджувати, що суть та зміст стратегічного механізму управління адаптацією промислового підприємства в неоіндустріальній економіці можна представити моделлю системи управління, яка описує даний механізм й дозволяє будувати систему стратегічного управління підприємством на критеріях елементів адаптивності із урахуванням його інноваційного потенціалу. Даний механізм у практичній реалізації може бути представлений у вигляді адаптивної моделі системи стратегічного управління у результаті зміни параметрів внутрішніх та зовнішніх властивостей підприємства відбувається відповідна зміна структури й параметрів регулятора управління із метою пристосування його діяльності та стійкого функціонування та розвитку.

Отже, для ефективного управління змінами в сучасних умовах глобалізації економіки й розвиненої інформаційної мережі необхідно регулювати фактори ризику на усіх рівнях управління підприємством, через формування й практичну реалізацію стратегічного механізму управління адаптації підприємства в неоіндустріальній економіці для забезпечення його ефективного розвитку за постійних змін й нестабільності факторів зовнішнього та внутрішнього середовища.

Джерела та література

1. Алексеев С. Б. Адаптивное управление конкурентоспособностью предприятия: монография. Донецк: ДонНУЭТ, 2007. 170 с.
2. Кузьмін О. Є., Мельник О. Г. Теоретичні та прикладні засади менеджменту: навч. посіб. Львів: Нац. ун-т «Львівська політехніка»; «Інтелект-Захід», 2013. 384 с.
3. Шморгун Л. Г. Менеджмент організацій: навч. посіб. Київ: Знання, 2010. 452 с.

Лихач П. – студент

Науковий керівник: д. е. н., проф.

І. Дейнега

Рівненський державний гуманітарний університет, м. Рівне, Україна

Застосування системи ключових показників ефективності в управлінні діяльністю сервісного підприємства

Система ключових показників ефективності не є новим поняттям. Вона складається із різних груп ключових показників діяльності підприємства за окремо взятими напрямками (бізнес-процеси, кадрова політика, економічна діяльність, стратегія і тактика організації, тощо). Всі показники мають дозволяти оцінити стан справ у сфері послуг та сприяти прийняттю обґрунтованих управлінських рішень.

Ключові показники ефективності (англ. *Key Performance Indicators (KPI)*) – система оцінок, що допомагає менеджменту підприємства визначити реалістичність досягнення стратегіч-